

- b) istniejące zagospodarowanie i sposób wykorzystania terenu strefy,
- c) projektowane ograniczenie w zakresie sposobu wykorzystania terenu strefy lub jej części,
- d) stan własności (posiadania) nieruchomości na terenie strefy.

2. Organ miejscowego planowania przestrzennego może w zależności od potrzeby zażądać uzupełnienia złożonych materiałów.

3. W razie przystąpienia do ustalenia strefy ochronnej z urzędu, właściciele lub zarządcy obiektów, dla których strefa ta ma być ustalona, obowiązani są na żądanie właściwego organu miejscowego planowania przestrzennego uzyskać określone przez ten organ materiały i złożyć je w terminie ustalonym we wspólnym porozumieniu.

4. Organ miejscowego planowania przestrzennego nie powinien żądać złożenia wraz z wnioskiem o ustalenie strefy ochronnej materiałów i danych, jakimi rozporządza w związku z lokalizacją szczegółową inwestycji, dla której strefa ma być ustalona. Projekt strefy ochronnej może być opracowany na odbitkach planu zagospodarowania terenu, który zgodnie z § 15 dołączony jest do wniosku o lokalizację szczegółową.

§ 43. 1. Decyzja o ustaleniu strefy ochronnej powinna dokładnie określać granice strefy oraz dopuszczalne, nakazane albo zakazane sposoby wykorzystania terenów na obszarze strefy.

2. Decyzja o ustaleniu strefy ochronnej może zobowiązać do określonego oznaczenia w terenie granic strefy lub jej części albo ogrodzenia terenu strefy lub części strefy.

§ 44. W wypadkach, w których decyzje o ustaleniu stref ochronnych określają tereny ochrony, wykluczającej dostęp osób postronnych, wykorzystywanie terenu przez właścicieli, posiadaczy lub użytkowników, inwestor obowiązany jest wejść w prawne posiadanie tego terenu.

§ 45. 1. Decyzja o ustaleniu strefy ochronnej doręczana jest do wykonania właścicielowi lub zarządcy obiektu, dla którego strefa ta została ustalona.

2. W razie ustalenia strefy ochronnej wspólnej dla dwóch lub więcej obiektów, decyzja o ustaleniu strefy doręczana jest do wykonania właścicielom lub zarządcom tych obiektów.

## Rozdział 5.

### Przepisy końcowe.

§ 46. W sprawach lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych, zmiany sposobu wykorzystania terenu oraz stref ochronnych organy miejscowego planowania przestrzennego współpracują z właściwymi terenowymi organami planowania gospodarczego — stosownie do odrębnych przepisów regulujących tę współpracę.

§ 47. Zalesienia na obszarze miast i stref podmiejskich oraz na terenie osiedli, które według dotychczasowych przepisów wymagały uzyskania decyzji o lokalizacji szczegółowej — od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia mogą być dokonywane na terenach, przeznaczonych na ten cel w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, bez potrzeby uzyskiwania decyzji o lokalizacji szczegółowej.

§ 48. Do decyzji o lokalizacji szczegółowej, wydanych jednostkom gospodarki uspołecznionej przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, stosuje się przepisy § 22.

§ 49. W sprawach wymienionych w § 46, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, postępowanie prowadzi się w trybie dotychczasowym. Do decyzji wydanych w takich sprawach stosuje się odpowiednio przepisy §§ 22, 34 i 44 niniejszego zarządzenia.

§ 50. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i stref ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 62, poz. 268 i z 1962 r. Nr 20, poz. 90).

§ 51. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:  
M. Olewiński

## 130

### ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 20 maja 1966 r.

#### w sprawie zlecenia organizacjom społecznym usług oświatowych przez jednostki państwowe.

Na podstawie § 1 zarządzenia nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 marca 1965 r. w sprawie uporządkowania niektórych zagadnień dotyczących organizacji społecznych i w związku z § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 313 i z 1963 r. Nr 4, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki państwowe działające według zasad rozrachunku gospodarczego, zwane dalej „jednostkami państwowymi”, mogą zlecać organizacjom społecznym wykonywanie następujących usług oświatowych:

- 1) prowadzenie kursów zawodowych lub doskonalenia zawodowego na warunkach określonych w uchwale nr 239

Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego (Monitor Polski Nr 58, poz. 274) oraz w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie tej uchwały,

- 2) prowadzenie kolonii, półkolonii, obozów i wczasów dla dzieci i młodzieży według zasad ustalonych w wytycznych Pełnomocnika Rządu do Spraw Wczasów dla Dzieci i Młodzieży w ramach dotacji budżetowej lub innych środków finansowych, jeżeli przepisy szczególne przewidują ich przeznaczenie na te cele,
- 3) prowadzenie uniwersytetu powszechnego dla własnych pracowników albo dla pracowników dwóch lub więcej jednostek państwowych,

- 4) prowadzenie działalności odczytowej w formie pojedynczych odczytów (prelekcji), cykli odczytów (prelekcji) lub stałych punktów odczytowych,
- 5) prowadzenie przedszkoli, ogrodów jordanowskich, placów gier i zabaw oraz świetlic dla dzieci i młodzieży na warunkach określonych w wytycznych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie prowadzenia i finansowania zawodowych szkół przykładowych, internatów, przedszkoli, świetlic dziecięcych, ogrodów jordanowskich oraz wczasów dla dzieci i młodzieży w ramach działalności pozaoperacyjnej przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 96), w ramach dotacji budżetowej lub innych środków finansowych, jeżeli przepisy szczególne przewidują ich przeznaczenie na te cele,
- 6) wykonywanie innych usług oświatowych niż określone w pkt 1—5 po uzyskaniu każdorazowej zgody Ministra Oświaty.

2. Zlecenie usług, o których mowa w ust. 1, może nastąpić pod warunkiem uzyskania przez organizację społeczną zezwolenia właściwego organu administracji szkolnej, przewidzianego w zarządzeniu Ministra Oświaty z dnia 26 lutego 1965 r. w sprawie zasad i warunków prowadzenia niepaństwowych szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (Monitor Polski Nr 13, poz. 48) oraz w zarządzeniu Ministra Oświaty z dnia 27 lutego 1965 r. w sprawie trybu składania przez organizacje spółdzielcze i społeczne wniosków o zezwolenie na prowadzenie kursów zleconych przez przedsiębiorstwa państwowe, zasad udzielania zezwoleń oraz nadzoru nad tymi kursami (Monitor Polski Nr 13, poz. 49).

§ 2. Państwowy Zakład Ubezpieczeń może zlecić organizacji społecznej prowadzenie dziecińców, ogrodów jordanowskich, placów gier i zabaw dla dzieci i młodzieży w ramach funduszu prewencyjnego utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357).

§ 3. Przy zlecaniu usług oświatowych organizacji społecznej stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom spo-

łecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 313 i z 1963 r. Nr 4, poz. 23).

§ 4. 1. Organizacja społeczna nie może odstępować wykonania zleconych usług oświatowych innym organizacjom społecznym.

2. Zatrudnianie przez organizację społeczną przy wykonywaniu usług oświatowych pracowników zlecającej jednostki państwowej wymaga zgody kierownika tej jednostki.

§ 5. Jednostki państwowe nie mogą zlecać organizacjom społecznym usług oświatowych, jeżeli:

- 1) zlecona usługa nie wchodzi w zakres zadań statutowych organizacji społecznej,
- 2) brak jest uzasadnionej potrzeby społecznej lub gospodarczej zlecenia organizacji społecznej wykonania określonych usług oświatowych,
- 3) koszt wykonania usługi oświatowej przez organizację społeczną byłby wyższy niż koszt jej wykonania przez jednostkę państwową, powołaną do prowadzenia tego rodzaju działalności usługowej.

§ 6. Do usług oświatowych określonych w § 1 ust. 1 pkt 4 nie stosuje się przepisu § 5 pkt 3.

§ 7. 1. Usługi określone w § 1 ust. 1 i § 2 mogą być świadczone odpłatnie.

2. Ceny usług świadczonych przez organizacje społeczne powinny być zgodne z cenami zatwierdzonymi przez Państwową Komisję Cen lub inne właściwe organy państwowe.

3. Ceny usług oświatowych określonych w § 1 ust. 1 pkt 4 obejmują wynagrodzenie prelegentów obliczone według obowiązujących stawek, koszty podróży i diet prelegentów obliczone według zasad obowiązujących pracowników państwowych lub pracowników przedsiębiorstw państwowych oraz w uzasadnionych wypadkach również inne koszty związane z działalnością odczytową.

§ 8. Środki trwale zakupione funduszy jednostki państwowej zlecającej usługi oświatowe stanowią własność tej jednostki.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty: *W. Tułodziecki*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 — skrzynka pocztowa nr 14) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.